

Ειρήνη Αναστασοπούλου *

Ανάλυση

Γερμανία: Το μετέωρο βήμα του πελαργού

Θα μείνει στην ιστορία ως ο έκτος καγκελάριος της μεταπολεμικής Γερμανίας που προσέφυγε στη ψήφο εμπιστοσύνης. Αλλά ενώ το 1972 ο πρώτος, ο Βίλυ Μπράντ, τη συνέδεσε με την εμβληματική Οστπολιτική για να κερδίσει θριαμβευτικά τις εκλογές που ακολούθησαν με το καλύτερο αποτέλεσμα στην ιστορία του SPD, στην περίπτωση του Σολτς δεν υπήρχε τίποτα το εμβληματικό. Αντίθετα. Ήταν ομολογία αποτυχίας μιας θνησιγενούς εξαρχής, ανομοιογενούς κυβέρνησης συνασπισμού, που αυτοαποκαλέστηκε “προοδευτική”, αλλά που οι εταίροι της αποδείχθηκαν κατώτεροι των περιστάσεων και των πολλαπλών κρίσεων σε όλα τα επίπεδα.

Σαν γίγαντας με πόδια νάνου

Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία κατέρριψε την αφελή γερμανική βεβαιότητα ότι ζούσε με σχετική ασφάλεια στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Κλονίστηκε το γερμανικό οικονομικό μοντέλο, που βασιζόταν σε μεγάλο βαθμό στην εξάρτηση από τη φθηνή ρωσική ενέργεια. Ξαφνικά η Γερμανία, η τέταρτη οικονομία στον κόσμο, διαπίστωσε ότι είχε μείνει ουραγός οικονομικά στην ευρωπαϊκή και παγκόσμια σύγκριση. Σαν γίγαντας με πόδια νάνου. Η σύγκρουση για το πώς θα αντιμετώπιζε η κυβέρνηση συνασπισμού την πρωτόγνωρη κατάσταση σε όλα τα επίπεδα βρήκε έκφραση στη διαμάχη για χαλάρωση του συνταγματικά κατοχυρωμένου φρένου χρέους. Δημιουργήθηκαν τριβές ανάμεσα στον καγκελάριο και τον φιλελεύθερο υπουργό Οικονομικών Κρίστιαν Λίντνερ, θεματοφύλακα της δημοσιονομικής αρετής, με κατάληξη την αποπομπή του τελευταίου στις 6 Νοεμβρίου και το άνοιγμα του δρόμου για πρόωρες εκλογές. Εκείνο το βράδυ ο Λίντνερ έκανε λόγο για μια “ενορχηστρωμένη” κίνηση του καγκελάριου σε βάρος του.

Η αλήθεια όμως είναι ότι από το καλοκαίρι προετοίμαζε συστηματικά την “ηρωική” του έξοδο από την κυβέρνηση κάνοντας λόγο για “φθινόπωρο αποφάσεων”. Δύο κορυφαίες γερμανικές εφημερίδες αποκάλυψαν εσωτερικά σχέδια εξόδου υπό την κωδική ονομασία D-Day. Έχοντας βαθιά το αίσθημα της πολιτικής αυτοσυντήρησης κάθε ώρα παραμονής του Λίντνερ - που το περιοδικό *der Spiegel* του αφιέρωσε το εξώφυλλο με τον τίτλο „Ο παραπλανητικός” (*der Täuscher*) - σε αυτήν την “αριστερή” συγκυβέρνηση, δυναμίτιζε τις πιθανότητες επανεκλογής του.

Τρίβουν τα χέρια τους οι εχθροί της Δημοκρατίας

Μέχρι τις πρόωρες εκλογές στις 23 Φεβρουαρίου μεσολαβούν μόνο εξήντα οκτώ ημέρες εντατικού προεκλογικού αγώνα, που ξεκίνησε στην πραγματικότητα πολύ πριν, ίσως και να μην σταμάτησε ποτέ ανάμεσα στους τρεις ανόμοιους κυβερνητικούς εταίρους από τις εκλογές του 2021. Για τους Γερμανούς τόση πολλή αστάθεια είναι κάτι το πρωτόγνωρο. Ασταθείς ήταν πάντα οι άλλοι, αυτήν την εποχή οι Γάλλοι, παλαιότερα οι Έλληνες. Το ίδιο πρωτόγνωρο είναι και το εκρηκτικό επίπεδο συζήτησης χθες στην αίθουσα της ολομέλειας της γερμανικής Βουλής, που μετατράπηκε σε προεκλογικό ρινγκ με ανοίξεις επιθέσεις και χαρακτηρισμούς που συνεχίστηκαν αργότερα μέσα από την τηλεοπτική συχνότητα του δεύτερου καναλιού της δημόσιας τηλεόρασης ZDF. Ανοίκεια πολιτικά ήθη και έθιμα για τη χώρα που προκαλούν βαθύ χαμόγελο ικανοποίησης στους εχθρούς της δημοκρατίας κάτω

από τον γυάλινο θόλο κτιρίου του κοινοβουλίου (Ράιχσταγκ), την ακροδεξιά “Εναλλακτική για τη Γερμανία” AfD και τον “Συνασπισμό Σάρα Βάγκενκνεχτ” BSW. Σύμφωνα με τελευταίες δημοσκοπήσεις συγκεντρώνουν το 20% και το 8% αντίστοιχα. Η Γερμανία βαδίζει σε αχαρτογράφητα πολιτικά νερά με την οικονομία της να παραπαίει, τους πολίτες της να αγωνιούν και τους Ευρωπαίους εταίρους να παρακολουθούν έντρομοι τον γερμανικό κατήφορο....

*Δημοσιογράφος, Βερολίνο

